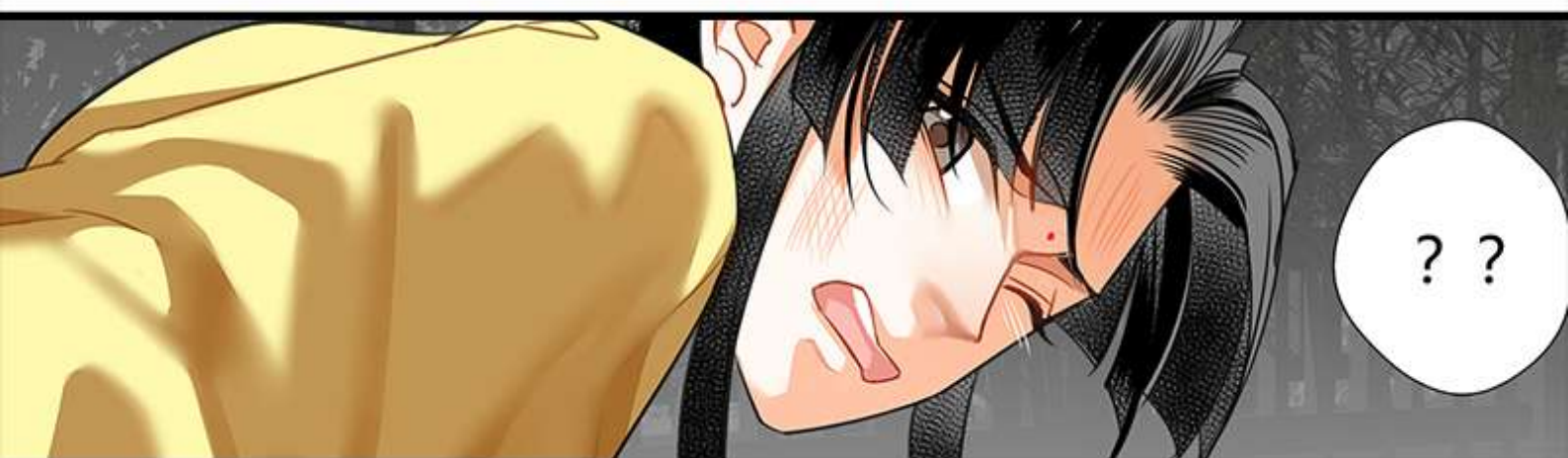
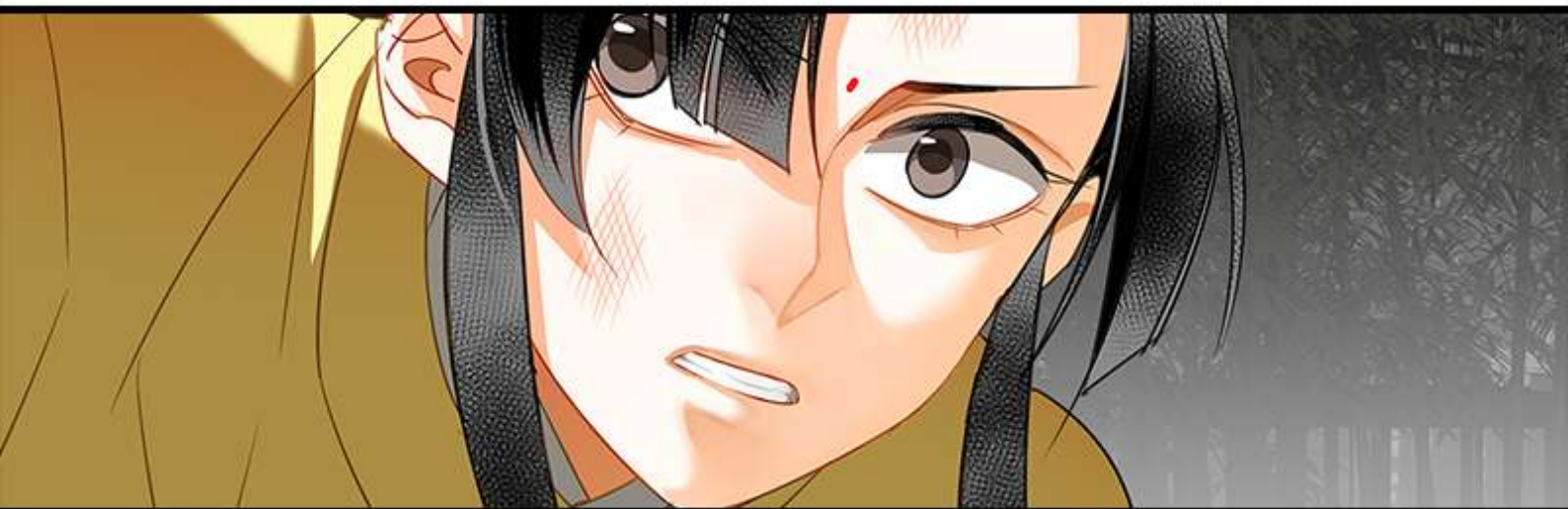

อ้าก!

โธ้ย!

อ้าก!

ลวบ

ลวบ

ออยู่ๆ ก็ไม่มีแรง
ซะงั้น!

จินหลิง...

เจ้า...
ข้าฝาก
ไว้ก่อน
เถอะ

เจ้านี้มันยังไ
ท่านอาห้ามข้ามาตลอด
แต่เจ้ากลับยุ่งข้า
ซะอย่างนั้น

ห้ามอะไร?
ไม่ให้ไปต่อยตี
ให้อยู่กับคนอื่นดีๆ
หรือ?

ก็ประมาณนั้น

เพราะฉะนั้น
ก็สู้ตั้งแต่ตอนยังหนุ่ม
นี่แหละ!

น้ำ
เสียง
มูม
มึน

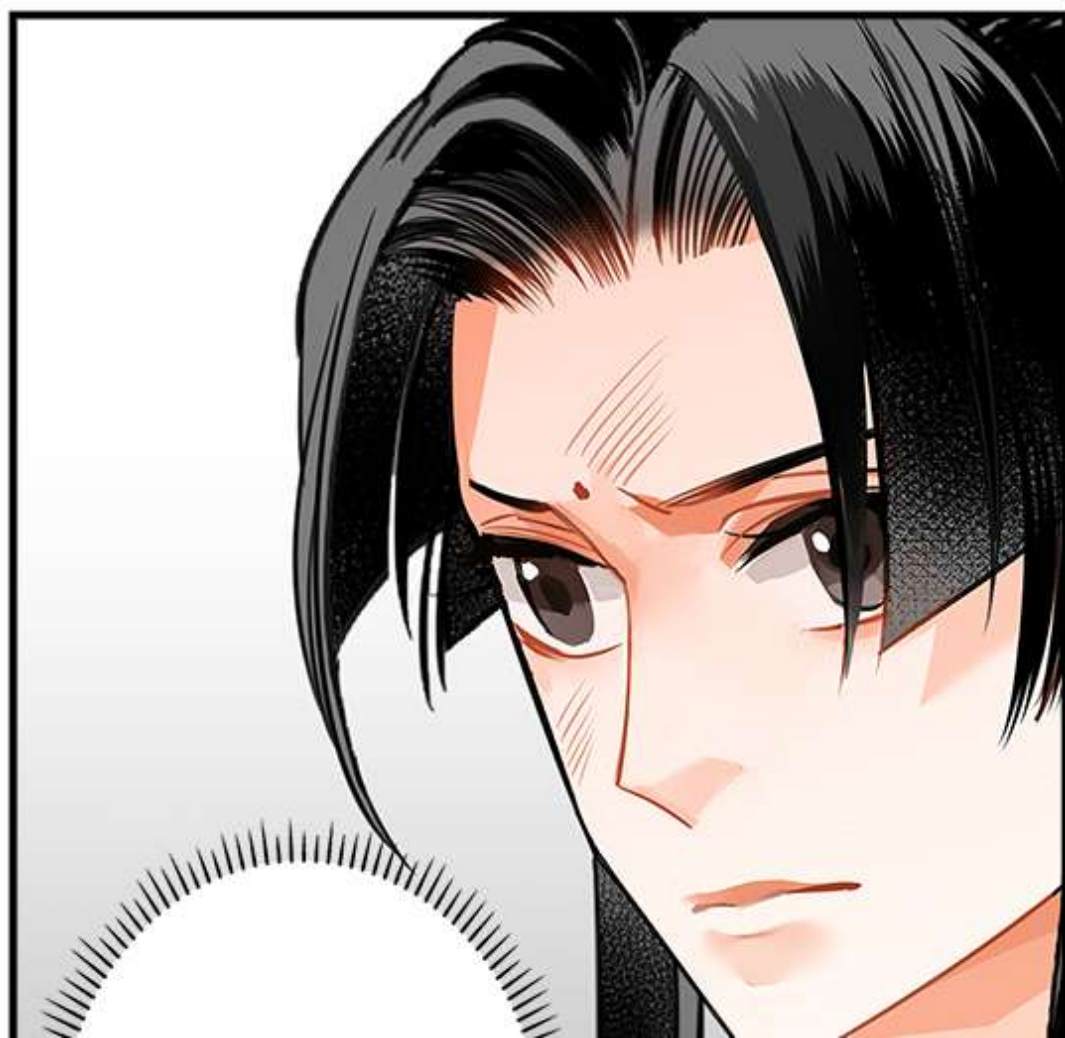
เจ้าพ่อเจ้า
อะไรของเจ้า

ท่านอาหวังดี
กับข้า

เจ้าอย่าไปฟังเขา

เมื่อก่อน
ไม่เลวียนอวี
เคารพจินกงเหยา
ยิ่งกว่าพระเจ้า

เขาไม่เคยพูดว่า
จินกวงเหยาผิด

ตอนนั้นเจ้า

ไม่ได้รู้สึกอะไร
กับท่านอาของข้าแล้ว
จริงๆ หรือ?

นี่เป็นโอกาสที่ดี
ที่จะเปลี่ยนความคิด
ของเขาที่มีต่อเรา!

ในช่วงเวลาที่ข้าจากไป
ข้าก็ได้พบว่าเหลียนฟางจุน
ไม่ใช่แบบที่ข้าชอบ
แล้วเขาก็ไม่ค่อยเหมาะกับข้า

ทำไมเน๊

เมื่อก่อน
ข้าไม่เข้าใจตัวเองนัก
ว่าแท้จริงแล้วใจของข้า
ต้องการสิ่งใด

แต่หลังจากที่
ได้พบหนากวงจวิน
ข้าว่าข้ารู้แล้วละ

กรุด

